

WIE ZAL DE NIEUWE TEMPEL BOUWEN?

hjms

Geliefde broeders en zusters, op deze website kwam reeds aan de orde, dat er in de eindtijd (waarin we eigenlijk nu reeds leven) een (fysieke) nieuwe Joodse tempel te Jeruzalem zal zijn. Leest u hiervoor de bijbelverkondiging "[TEMPEL – een nieuwe](#)".

In dit kader is de volgende vraag natuurlijk zeer voor de hand liggend, namelijk:

"Wie zal die nieuwe tempel bouwen?"

In eerste instantie lijkt deze vraag gemakkelijk te kunnen worden beantwoord. Immers lijkt het schriftgedeelte Zach. 6:12-13 hier duidelijk in te zijn! *"En spreek tot hem, zeggende: Alzo spreekt de HEERE der heirscharen, zeggende: Ziet, een Man, Wiens naam is SPRUITE, Die zal uit Zijn plaats spruiten, en Hij zal des HEEREN tempel bouwen. Ja, Hij zal den tempel des HEEREN bouwen, en Hij zal het sieraad dragen, en Hij zal zitten, en heersen op Zijn troon; en Hij zal priester zijn op Zijn troon; en de raad des vredes zal tussen die Beiden wezen."* De Spruit zal de tempel bouwen!

Ik neem aan dat het bekend is dat hiermee de Messias Jezus Christus wordt bedoeld.

Broeders en zusters, we zagen reeds in de studie "[TEMPEL – een nieuwe](#)", dat de ware (geestelijke) tempel waarin God Zijn welbehagen heeft, de Gemeente is, het mystieke Lichaam van Christus. Dit is de tempel die Jezus wil en zal bouwen en waarin God wil wonen (1 Cor. 3:16-17; 1 Cor. 6:19; 2 Cor. 6:16; Efez. 2:21; Hand. 7:48-49).

God wil in ieder individueel kind van God en in de Gemeente wonen. Er is dus in feite geen fysieke tempel met een heel systeem van dierenoffers meer nodig. Immers, het Bloedoffer van Jezus Christus dat Hij aan het kruis van Golgotha voor ons bracht, is álomvattend en vervangt alle dierenoffers. God heeft na het prijsgeven van Zijn geliefde Zoon zeker geen behagen meer in dierenofferanden voor de verzoening van onze zonden (Hebr. 10:1-18), zelfs al zouden die in een nieuw te bouwen fysieke tempel worden gebracht.

Maar de Bijbel mag niet uitsluitend geestelijk worden opgevat. Omdat God tegen Zijn kinderen doorgaans niet in raadseltjes spreekt, moeten we de Schriften allereerst letterlijk opvatten en het aan de Heilige Geest overlaten om aan ons de geestelijke waarheden te openbaren.

Jezus komt straks in levende lijve fysiek terug in Jeruzalem. Hij zal wederkomen op de Olijfberg bij Jeruzalem (Zach. 14:4) en daarna zal Hij als grote Koning der koningen en Vrededorst vanuit Jeruzalem over de hele wereld regeren. Er zal daarom voor Hem een tempel nodig zijn, waarin Hij kan wonen en waar Hij fysiek aanwezig op een troon kan zitten. Er zal dus in de eindtijd een regeringsgebouw in Jeruzalem moeten worden gebouwd, waarin Hij kan resideren.

Ezech. 40-47 spreekt over een nieuwe tempel en gezien de specifieke en uitvoerige bouwkundige omschrijvingen (indeling en maten van de vertrekken) kan het haast niet anders, dan dat hier naast z'n geestelijke betekenis tevens sprake is van een daadwerkelijk gebouw. Ezech. 41 gaat over het tempelhuis. Ezech. 42 gaat over de tempelvertrekken. Ezech. 43:1-8 zegt dat God in de tempel van Jeruzalem eeuwig in het midden van Israël zal wonen.

Hoofdstuk 44 gaat over de Vorst, Die in de tempel zal zitten en over de priesters met hun taken. Ezech. 45 en 46 geven te kennen, dat er een offerdienst komt. In Ezech. 47:1-12 lezen we dat vanuit de tempel in Jeruzalem een heilige, levend makende rivier zal vloeien en overal waarheen het vloeit, grote zegeningen zal brengen (Ezech. 47:7-10). Openb. 22:1 zegt dat deze rivier vanuit de troon van God zal komen. Zach. 14, dat onder andere handelt over Jezus' Wederkomst, spreekt in vers 8 eveneens over deze wonderbare beek.

Vele Christenen beargumenteren dat in Ezech. 40-47 uitsluitend gesproken wordt over de Bruid. Deze beperkte interpretatie lijkt mij onjuist, hoewel in schaduwbeeld hier beslist (ook) over de Bruid wordt gesproken, waarin God Zijn woning wil maken.

Jezus Christus bouwt dus alleréérst Zijn geestelijke tempel, de Gemeente. Maar er zal óók letterlijk een tempel in Jeruzalem komen. Uiteraard ligt het voor de hand dat de bouw van deze tempel op last van Jezus zal plaatsvinden. Het lijkt tevens, gezien de verwoestende oorlog in en rond Jeruzalem vlak voor Zijn Wederkomst (Zach. 14:2), voor de hand te liggen, dat de bouw van die tempel pas op een later tijdstip zal plaatsvinden.

Maar vóór Jezus' Wederkomst is er volgens de Bijbel óók reeds sprake een nieuw gebouwde tempel in Jeruzalem! Het Woord zegt duidelijk, zoals ook bleek uit de studie "[TEMPEL – een nieuwe](#)", dat er in de regeringsperiode van de Antichrist een tempel te Jeruzalem zal zijn. De Antichrist zal er in tronen en pretenderen dat hij God Zelf is. Onder andere Ezechiël, Daniël, Jezus en Paulus spraken over die eindtijdtempel en profeteerden over een verontreiniging van die tempel door de Antichrist (Ezech. 40-47; Dan. 9:27; 11:31,36-38; 12:11; Matt. 24:15; Mark. 13:14; Luk. 21:20; 2 Thess. 2:4).

Omdat het niet echt aannemelijk is dat Jezus zal willen resideren in een tempel die door de Antichrist gruwelijk werd verontreinigd, lijkt het er op, dat er wellicht twee eindtijdtempels zullen zijn (tenzij uiteraard de verontreinigde tempel zal worden heringewijd). Namelijk, een thans nog te bouwen tempel, welke zal worden bewoond (en verontreinigd) door de Antichrist en een tempel waarin Jezus zal wonen en regeren gedurende het 1000-jarige Koninkrijk van Vrede.

Broeders en zusters, ik wil mij nu in het vervolg van deze verhandeling uitsluitend gaan bepalen bij die eindtijdtempel, waarin de Antichrist zal gaan tronen.

Er speelt dan de vraag, wie die tempel zal gaan bouwen. Het zoeken naar antwoorden op deze vraag is het doel van deze studie. Want het is belangrijk voor de kinderen Gods, die hunkerend wachten op de Wederkomst van Jezus Christus, om de eindtijdgebeurtenissen vlak voor de Wederkomst van Jezus naar de juiste waarde in te schatten en te onderkennen. U zult begrijpen dat niet alleen de Bijbel, maar met name ook politieke, culturele en religieuze omstandigheden in Israël ten grondslag liggen aan deze antwoorden.

Ik wil eerst opnieuw benadrukken dat die nieuwe tempel voor God géén enkele waarde heeft als het gaat om de verzoening van de zonden der mensen. Jezus' reinigende Bloed heeft voor eeuwig het bloed van offerdieren, welke de zonden niet konden wegnemen, terzijde geschoven (Hebr. 10:4,14). Die nieuw te bouwen tempel moeten we zien als een onderdeel van een reeks van eindtijdgebeurtenissen vlak voor Jezus' Wederkomst.

We hebben desondanks in "[TEMPEL – een nieuwe](#)" gezien, dat een nieuwe (fysieke) tempel toch nog wel enige waarde zal hebben. Hoewel de tempeldienst geen enkele waarde voor de verzoening van de zonden van de mensen zal hebben, zal het in de eindtijd wél aan de ongelovige mensen (Joden en heidenen) Gods getrouwheid, soevereiniteit en heiligheid demonstreren. En wellicht is er nog een ander positief gevolg verbonden aan een nieuwe tempel! Want zoals eens de verwoesting van de tempel in het jaar 70 na Christus de aanleiding was voor de verstrooiing van de Joden over de wereld, zo zou de herbouw van een nieuwe tempel voor veel Joden juist een aanleiding kunnen zijn om naar Israël terug te keren. De verstrooiing van het Joodse volk was een teken van Gods almacht en soevereiniteit. Een nieuwe tempel zou opnieuw een teken van Zijn almacht en soevereiniteit zijn om hen ook weer te vergaderen.

Voor allerlei categorieën van ongelovigen en verwerpers van Jezus, voor atheïsten en voor humanisten, voor moslims en andere aanhangers van valse godsdiensten zal een nieuwe (Joodse) tempel in Jeruzalem een in eerste instantie absoluut onacceptabele, kolossale steen des aanstoots zijn (Zach. 12:2-3). Maar voor de kinderen Gods, die Jezus in hun hart koesteren, zal een nieuwe tempel dan een teken van Gods plan zijn om de Joden, de natuurlijke takken weer in te enten in de olijfbom Israël en hen te redden (Rom. 11:15-26).

Zullen de orthodoxe Joden (onder supervisie van de Messias) de tempel bouwen?

Als er een tempel in Jeruzalem wordt gebouwd, ligt het natuurlijk voor de hand, dat de bouw in gang wordt gezet door de orthodoxe Rabbijnse gemeenschap. Wellicht zullen anderen, bepaalde categorieën Christenen en Messiaanse Joden, ook bij de bouw betrokken zijn, maar de wettelijke autoriteit zal bij de Rabbijnen berusten, als Joodse godsdienstige leiders. Om dit goed te kunnen verstaan, zullen we iets meer over de (plaats van) orthodoxe Rabbijnen moeten weten. Juster en Intrater, beiden Messiaanse Joden, geven de volgende toelichting in hun boek *Israel, the Church and the last days*.

De orthodoxe Rabbijnen zijn van mening dat hun Rabbijnse Raad (in historische tijden het Sanhedrin genoemd) bekleed is met goddelijke rechtsbevoegdheid in godsdienstige zaken en daarom géén fouten kan maken. Zij menen, net als de katholieken ten aanzien van de paus, dat de goddelijke autoriteit voor altijd aan de Rabbijnse geestelijkheid is overgedragen. Zij zullen daarom bijvoorbeeld niet individueel de Tenach (de Joodse Bijbel) lezen en dan vragen om Gods hulp bij het verstaan en toepassen van het Woord. Neen, zij baseren zich met name op de Talmoed. Dit is de Studie van de Joodse mondelinge Leer, waarin de minitieuze notulen van discussies tussen de Rabbijnen met hun uitleggingen en wettelijke beslissingen staan vermeld. De Talmoed heeft in Rabbijnse ogen gelijke autoriteit als de Bijbel. God liefhebben is bovenal het gehoorzamen van de Wet en de Rabbijnse tradities. De Rabbijnse rechtsbevoegdheid beïnvloedt ook hun begrip van de Messias. Immers, de Rabbijnse Raad kan zich, gezien zijn goddelijke rechtsbevoegdheid, onmogelijk vergissen in het herkennen en bevestigen van de Messias. De Raad denkt onfeilbaar te zijn, net zoals de katholieken denken dat de paus onfeilbaar is. En omdat ooit de Rabbijnen in de Raad (het Sanhedrin) beslisten, dat Jezus niet de beloofde Messias was en omdat zij het wettelijke recht hadden om tot die beslissing te komen, kan Jezus voor orthodoxe Joden per definitie nooit de Messias zijn. Omdat het Sanhedrin, de onfeilbare, goddelijk ingestelde Rabbijnse raad dit heeft gezegd, is het zo! Punt uit! Dit betekent ook, dat wanneer ooit de Rabbijnse Raad de Messias zal menen te herkennen en zal aanwijzen, dit voor de orthodoxe Joden dus automatisch de correcte keuze zal zijn.

Overigens erkende Jezus de Rabbijnse autoriteit, waarmee niet is gezegd dat Hij ook hun verblinde visies onderschreef. Mat. 23:1-3 – *“Toen sprak Jezus tot de scharen en tot Zijn discipelen, Zeggende: De Schriftgeleerden en de Farizeën zijn gezeten op den stoel van Mozes; Daarom, al wat zij u zeggen, dat gij houden zult, houdt dat en doet het; maar doet niet naar hun werken; want zij zeggen het, en doen het niet.”*

Broeders en zusters, wij Christenen, moeten dus goed begrijpen dat onze standaard van Jezus als goddelijke Messias en Zoon van God, nooit op de menselijke messias kan worden gelegd, zoals de Rabbijnen hem zien en verwachten. In weerwil van de duidelijke uitspraak in Spr. 30:4 is voor de Rabbijnen hun messias niet Zoon van God, maar een mens met een profetische zalving die van Godswege, zoals eens richters en grote profeten, verlossing zal brengen. Deze messias zal verlossing voor Israël en uiteindelijk voor de wereld brengen. Hij zal de Joden uit hun ballingschap terug naar Israël brengen en zal een militaire overwinnaar als David zijn, maar ook een wijze politicus als Salomo.

Dit betekent dat in potentie elke Joodse leider binnen de Rabbijnse orthodoxe gemeenschap met een charismatische persoonlijkheid en die Israël naar politieke eenheid en militaire overwinningen leidt, een goede kandidaat als messias zal kunnen zijn. Want zodra de Rabbijnse Raad hem erkent en zogenaamde goddelijke goedkeuring geeft, heeft Israël zijn messias.

Stelt u zich als hypothetisch voorbeeld het volgende scenario voor! Gezien de Gog-uit-Magog-profetie (Ezech. 38-39) zullen bepaalde landen in de eindtijd Israël aanvallen, maar op wonderbare wijze worden verslagen. Stel dat er dan een vrome, orthodoxe Israëliëse oorlogsheld zou zijn, dan zou er eventueel door de Rabbijnse Raad reeds een messias kunnen worden uitgeroepen, die Israël hopelijk naar tijden van voorspoed zal leiden. Een

messias die het Messiaanse vredetijdperk zal kunnen inluiden, waarin Israël tot zegen van de gehele wereld zal worden en Jeruzalem tot de hoofdstad van de wereld. Maar deze Rabbijnse messias zal dus zeker niet de ware Messias, Jezus Christus, zijn.

Ongeloof in Jezus is dé grote zonde in Gods ogen (Joh. 3:18,36;16:9). Wat is het daarom verdrietig dat de Rabbijnen geen blik hebben op de Messias als Zoon van God, terwijl zij ooit wél in de Godheid van de Messias hebben geloofd. Zo verklaart de Zohar, een ooit heel invloedrijk heilig Joods boek, de betekenis van Deut. 6:4 – *“Hoor, Israël! de HEERE, onze God, is een enig HEERE!”* als volgt: *“Wat betekent enig Heere (יהוה אחד – letterlijk ‘één God’)? En waarom wordt de Naam van God drie maal genoemd? Omdat de eerste God onze hemelse Vader is, de tweede de Messias is, Die uit de stam van Isaï zal voortkomen, terwijl de derde de Heilige Geest is waarmee God ons de weg wijst en deze drie zijn één”.*

De Zohar verklaart dus dat de Messias niet alleen God is, maar ook een deel van de Drie-enige God. Deze onderwijzing uit de Zohar is gebaseerd op Jer. 23:5-6 – *“Ziet, de dagen komen, spreekt de HEERE, dat Ik aan David een rechtvaardige Spruit zal verwekken; Die zal Koning zijnde regeren, en voorspoedig zijn, en recht en gerechtigheid doen op de aarde. In Zijn dagen zal Juda verlost worden, en Israel zeker wonen; en dit zal Zijn Naam zijn, waarmee men Hem zal noemen: De HEERE: ONZE GERECHTIGHEID.”*

Helaas hebben de Rabbijnen zich vervreemd van het idee van een Drie-enige God en een Zoon. Hun ontkenning van Gods Zoon zal echter cruciaal blijken te zijn voor hun afdwaling.

Zoals ook al in de studie [“JAARWEEK – de zeventigste \(3\)”](#) aan de orde kwam, welke u eveneens op deze website kunt vinden, zal Israël in de eindtijd een (vredes-)verbond met de Antichrist sluiten (Jes. 28:15; Ezech. 20:34-37; Zach. 11:10,15-16; 1 Thess. 5:2-3; 2 Thess. 2:8-12). Men zal op zeker moment menen, dat hij de ware messias is. Jezus zei tot de Joden in Joh. 5:43 – *“Ik ben gekomen in den Naam Mijns Vaders, en gij neemt Mij niet aan; zo een ander komt in zijn eigen naam, dien zult gij aannemen.”*

Door de eeuwenlange vervolgingen van het Joodse volk en door de reeds zestig jaar lange onafgebroken oorlogssituatie in Israël hunkerden de Joden naar rust en vrede. Voeg daarbij dat de meerderheid van de mensen in Israël en ook hun Rabbijnen geen persoonlijke relatie met God hebben en Jezus verwerpen, danwel totaal ongelovig zijn, dan is het te begrijpen dat zij, zonder het te beseffen, openstaan voor leugenachtige, duivelse invloeden en dat langzaam maar zeker de weg voor de Antichrist in Israël gereed wordt gemaakt.

2 Thess. 2:8-12 – *“En alsdan zal de ongerechtige (de Antichrist) geopenbaard worden, denwelken de Heere verdoen zal door den Geest Zijnsmonds, en te niet maken door de verschijning Zijner toekomst; Hem, zeg ik, wiens toekomst is naar de werking des satans, in alle kracht, en tekenen, en wonderen der leugen; En in alle verleiding der onrechtvaardigheid in degenen, die verloren gaan; daarvoor dat zij de liefde der waarheid niet aangenomen hebben, om zalig te worden. En daarom zal God hun zenden een kracht der dwaling, dat zij de leugen zouden geloven; Opdat zij allen veroordeeld worden, die de waarheid niet geloofd hebben, maar een welbehagen hebben gehad in de ongerechtigheid.”*

Hoe gevaarlijk en misleidend de blik van veel Joden en Rabbijnen op de Messias is, blijkt uit enkele voorbeelden uit de geschiedenis:

In het jaar 135 na Christus werd Bar Kochba, de leider van de Joodse opstand tegen de Romeinen, door de meest vooraanstaande rabbijn Akiva uitgeroepen tot messias. Voormalig regeringsleider Ariël Sharon werd ooit door velen als messias, als *“Melech Jisraël”* (“koning van Israël”) bejubeld, toen hij militaire overwinningen behaalde en het bouwen van nederzettingen in o.a. de Gaza-strook aanmoedigde.

De orthodox-joodse Chabadbeweging beschouwt sedert 1991 hun rabbi Schneerson als de messias. Schneerson, die ook zelf claimde dat hij de messias zou zijn, stierf in 1994. De Chabad-beweging spant zich thans in om de Joden terug te laten keren tot het onderhouden van de geboden, want dan, zo gelooft men, zal messias Schneerson terugkomen.

Het volgende voorbeeld van Joan Peters in haar boek *From Time Immemorial, The Origins of the Arab-Jewish Conflict over Palestine*, illustreert eveneens het voorgaande en betreft de Joden uit Jemen. Eeuwenlang hadden zij als slaven van de heersers in dit land geleefd, zwaar verdrukt en zonder burgerrechten. Zij waren armer en nederiger dan de armste mensen. Zij mochten zelfs niet aan dezelfde kant van de straat als moslims lopen. Van elke 1000 geboren Joodse babies stierven er 800. Toch konden vele Joden lezen in tegenstelling tot de moslims. Door het grote gebrek aan bijbels waren zij zelfs erg bedreven in het andersom lezen van Hebreeuwse teksten. Na de stemming over de verdeling van het land Israël in de Verenigde Naties in 1947 vonden er overal pogroms tegen hen plaats. Toen vervolgens in mei 1948 de staat Israël door David Ben-Goerion werd uitgeroepen, namen zij hun lot in eigen hand en vluchtten weg uit hun slavernij in Jemen, lopend en dwars door de woestijn naar Israël, met achterlating van hun schamele bezittingen. Onderweg werden zij voortdurend bestookt door Arabische bendes. In elk sultanaat waar zij doorheen trokken, moesten zij afkoopsommen betalen voor elke man, baby en bijbel. Uiteindelijk bereikten zij de stad Aden waar het Verenigd Distributie Comité kampen voor hen had ingericht en waar zij werden opgevangen door Israëlische doktoren. Inmiddels had Egypte het Suezkanaal voor alle Joodse scheepvaart gesloten. Israël kon alleen nog slechts door de lucht worden bereikt. Daarom werd in 1949 en 1950 de gehele Jemenitisch-Joodse gemeenschap van bijna 50.000 zielen via *Operation Magic Carpet* met vrachtvliegtuigen naar Israël gebracht. Alle Joden uit Jemen geloofden toen, dat “koning” David Ben-Goerion in feite de gekomen messias was, die hen naar huis riep. Zij hadden nog nooit een vliegtuig gezien, zodat voor hen Jesaja’s profetie “*zij zullen met arendsvleugelen omhoog vliegen*” letterlijk in vervulling kwam (Jes. 40:30-31). Oud-premier Golda Meir vroeg in 1949 aan een oude Jemenitische Jood of hij wel eens eerder een vliegtuig had gezien. “*Nee*” antwoordde hij. Toen zij vroeg of hij dan niet bang was geweest om te vliegen, zei hij opnieuw “*Nee, want het staat allemaal in de bijbel in het boek Jesaja, dat wij zullen opvaren met vleugelen gelijk de arenden.*”

Hoe bijzonder frappant is het, dat Jezus tijdens Zijn aardse omwandeling reeds Zijn vinger op de dwaling van de Rabbijnen legde, namelijk hun ongelof in de Messias als Zoon van God. Leest u Matt. 22:41-45 – “*Als nu de Farizeën samenvergaderd waren, vroegde hun Jezus, En zeide: Wat dunkt u van den Christus? Wiens Zoon is Hij? Zij zeiden tot Hem: Davids Zoon. Hij zeide tot hen: Hoe noemt Hem dan David, in den Geest, zijn Heere? zeggende: De Heere heeft gezegd tot Mijn Heere: Zit aan Mijn rechter hand, totdat Ik Uw vijanden zal gezet hebben tot een voetbank Uwer voeten. Indien Hem dan David noemt zijn Heere, hoe is Hij zijn Zoon?*”

Uit Jezus’ woorden blijkt dat de Joodse leiders géén blik hadden op de Godheid van Jezus Christus, de ware Messias. Zij dachten, zoals ik reeds heb gezegd, dat Hij slechts een mens was, een menselijke afstammeling van David. Tot op de dag van vandaag hebben de Rabbijnen hun visie niet herzien. Eigenlijk is hun verblindheid onbegrijpelijk, zeker in het licht van het schriftgedeelte Jer. 23:5-6, dat ik reeds eerder citeerde. Uit Jer. 23:5-6 blijkt overduidelijk dat de Spruit-Messias-Koning van vers 5 óók de Heere God is, terwijl Hij volgens vers 6 óók onze Gerechtigheid is. Deze verblindheid kan alleen in het licht van Jes. 6:9-10 worden verstaan.

De orthodoxe Joden streven naar volledige controle over de gehele samenleving in Israël. Zij erkennen dat de grote problemen in Israël en in de wereld worden veroorzaakt door de ongehoorzaamheid aan Gods Wet. Zij willen dat het hele land onder de Rabbijnse autoriteit komt te staan. IJverig, soms agressief, proberen zij de Israëlieten tot het orthodoxe Jodendom te bekeren. Deze bekeringsbeweging heet in het Hebreeuws “*Ba’al Teshuvah*”, d.w.z. “*Heer der bekering*”. Als geheel Israël zich zal bekeren, zullen uiteindelijk de Rabbijnse wetten worden geïmplementeerd. Zo wordt Israël een schijnend licht en een leider van de andere volkeren. Vele heidenen zullen zich dan ook tot het Jodendom bekeren. Men gelooft op grond van Jes. 59:20, dat wanneer zich voldoende Joden tot de uiterlijke praktijken van het orthodoxe Jodendom hebben bekeerd, de Messias zal komen. En de heidenvolkeren zullen dan aange trokken worden om Gods Wet te gehoorzamen. De wereld wordt dan hersteld.

Jezus zegt echter, dat als de Joden zich tot Hém in hun hart bekeren, Hij terug zal komen (Matt. 23:39; Luk. 13:35), dus ná de bekering des harten middels aanvaarding van Zijn Offer.

Grote groepen orthodoxe Joden in Israël, met name de groepen “*Getrouwen van de Tempelberg*”, “*Ateret Cohanim*” en “*Revava*” werken hard om alles in gereedheid te brengen voor de komst van hun messias. Men wil daarom dat de Joodse soevereiniteit op de Tempelberg (welke door Moshe Dayan na de overwinning in de Zesdaagse Oorlog weer aan de moslims werd teruggegeven) hersteld wordt. Immers, zonder Tempelberg zal er geen Joodse tempel komen. Men werkt nu aan bouwplannen voor een nieuwe Joodse tempel, omdat men denkt, dat de enige manier om God in Israël waarachtig te kunnen dienen en vereren, door middel van dierenofferandes en diensten in een nieuwe tempel is. Men werkt voorts aan diverse plannen voor hervatting van de Joodse tempeldiensten. Welke concrete plannen werkt men uit?

Allereerst moet de heropricting van het Sanhedrin bij zijn eerste zitting in de stad Tiberias in Israël in oktober 2004 worden genoemd. Het Sanhedrin is in deze notitie reeds genoemd. Het was het oude, centrale Joods-rabbinale en hoogste rechtcollege. Bijvoorbeeld vergelijkbaar met de Hoge Raad in Nederland. Het Sanhedrin zetelde in Jeruzalem en er hadden 71 rabbijnen en wetgeleerden zitting. De hogepriester had het voorzitterschap. Het Sanhedrin had niet alleen in de godsdienstige, maar ook in alle andere zaken betreffende de samenleving, rechtsbevoegdheid. Het Sanhedrin is tot ongeveer 400 jaar na Christus blijven bestaan(in Tiberias).

Waarom is het Sanhedrin nu weer in leven geroepen? Israël is toch een seculiere staat? Volgens orthodoxe Joden is het Sanhedrin onontbeerlijk voor het toezicht op de spoedig verwachte bouw van de nieuwe tempel én voor de juiste identificatie van de messias als hij zal verschijnen. Ook zijn de uitspraken van het Sanhedrin nodig om de regelmatige onenigheid over de Joodse wetgeving tussen de vele Joods-orthodoxe stromingen, die zich richten naar de uitspraken van hun eigen rabbijnen, weg te nemen. Desondanks functioneert het nieuwe Sanhedrin thans beslist nog niet zoals men dit voor ogen heeft. Dit kan ook nog niet, gezien het feit dat het huidige Israël een seculiere staat is. Desondanks komt het Sanhedrin reeds maandelijks in Jeruzalem bijeen.

In een bijeenkomst in juni 2005 heeft het Sanhedrin concreet plannen gemaakt voor de herbouw van de tempel en zelfs een oproep gedaan om gedetailleerde plannen voor de herbouw voor te bereiden. Het Sanhedrin roept het Joodse volk zelfs op om geld te doneren voor het aankopen van materiaal en het fabriceren van de in de toekomst benodigde tempelvoorwerpen en andere elementen. Op dit moment heeft men reeds vele voorwerpen vervaardigd. Deze voorwerpen kunnen zelfs bekeken worden in het Tempelinstituut en het Museum van Tempelschatten in de Joodse wijk van Oud-Jeruzalem. Ook is men erin geslaagd om de zogenaamde “rode var” weer te fokken. Dit was een rund dat in de tijd van het Oude Testament als brandoffer werd gebruikt. Voorts is men zelfs op zoek naar Joden die afstammen van Levi, teneinde als priesters de tempelofferanden te kunnen brengen. Geschikte Joden volgen inmiddels daartoe een opleiding.

De orthodoxe Rabbijnen zijn van mening, dat de tempel eigenlijk alleen onder goddelijke inspiratie en door de Messias kan worden gebouwd. Zij zeggen dat alléén de Messias de profetische zalving bezit voor de supervisie over de bouw. Het reeds in het begin van deze verhandeling geciteerde Zach. 6:12 zegt immers: “*En spreek tot hem, zeggende: Alzo spreekt de HEERE der heirscharen, zeggende: Ziet, een Man, Wiens naam is SPRUITE, Die zal uit Zijn plaats spruiten, en Hij zal des HEEREN tempel bouwen.*” In de ogen van de orthodoxe Rabbijnen kan de bouw dus pas concreet en onder Zijn supervisie aanvangen nádat de Messias is gekomen.

Christenen moeten echter nu niet denken, dat dit betekent dat de bouw pas zal aanvangen ná de Wederkomst van Jezus Christus, de ware Messias. Want de orthodoxe Rabbijnen zien

zoals gezegd niet uit naar onze Jezus, zij zien helaas uit naar een messias volgens hun eigen inzichten. En door deze desastreuze afdwaling zullen zij de deur wijd openen voor de Antichrist, die zich aan hen zal presenteren als de echte door God gezonden messias.

De herbouw van de tempel moet logischerwijs klaar zijn bij het begin van of tijdens de regering van de Antichrist. Hij wil immers in de tempel gaan zitten, deze verontreinigen en pretenderen dat hij God is. 2 Thess. 2:3-4 – *“Dat u niemand verleide op enigerlei wijze; want die komt niet, tenzij dat eerst de afval gekomen zij, en dat geopenbaard zij de mens der zonde, de zoon des verderfs; Die zich tegenstelt, en verheft boven al wat God genaamd, of als God geeerd wordt, also dat hij in den tempel Gods als een God zal zitten, zichzelf vertonende, dat hij God is.”*

Zal daarom wellicht de Antichrist de nieuwe tempel gaan bouwen?

De gedachte dat de Antichrist de nieuwe tempel zal bouwen, is op zich zeker niet zo gek en wordt zelfs door velen gedeeld. Men is van mening dat er indirect bijbels bewijs is, dat de Antichrist de tempel zal gaan bouwen, omdat (bijna) elke keer als in de Bijbel de eindtijd-tempel wordt genoemd, dat in relatie met de rebellie tegen God van de Antichrist is.

De Antichrist zou zelf de opdracht tot de bouw geven, omdat hij zó graag in het heiligdom wil zitten om te pretenderen, dat hij zelf God is. Men gelooft dat de Antichrist ófwel maling zal hebben aan de orthodoxe Joden óf hen zodanig een rad voor de ogen zal draaien, dat zij gaan geloven dat de Antichrist de geschikte persoon is voor de bouw. En hiermee zijn we weer terug bij de één na laatste alinea van de vorige paragraaf. Want gezien het feit dat de orthodoxe Joden een totaal verkeerd beeld van de Messias hebben, maar ook omdat Paulus heeft geprofeteerd, dat zij die de Waarheid hebben verworpen uiteindelijk de leugens van de Antichrist gaan geloven (2 Thess. 2:9-12), ligt het voor de hand dat de orthodoxe Rabbijnen zullen geloven, dat de Antichrist de ware messias is. Hiermee wordt ook de profetie van Jezus vervuld. Joh. 5:43 – *“Ik ben gekomen in den Naam Mijns Vaders, en gij neemt Mij niet aan; zo een ander komt in zijn eigen naam, dien zult gij aannemen.”*

Dit scenario zou zich best kunnen ontplooiën, wanneer de Antichrist een belangrijke regeringsfunctie in Israël zou mogen bekleden.

Hoewel het natuurlijk wel logisch is te veronderstellen, dat alleen het Joodse volk geïnteresseerd is in een nieuwe tempel, getuigt de visie van sommigen niet van realiteitszin, dat (in opdracht van het Joodse volk) de regering van Israël die nieuwe tempel zal laten bouwen. Niet alleen is er geen enkel bijbels bewijs voor die visie, maar de regering van het huidige, moderne Israël is seculier en zal zeker geen grote “heilige” oorlog met de moslimlanden willen riskeren. Tot op heden krijgen daarom de groepen orthodoxe Joden die wél willen bouwen, van de Israëlische regering nul op het request. Zij worden als dwazen gezien. De overgrote meerderheid van de Israëlische Joden en de regering wil zelfs niet denken aan afbraak van de huidige moslimheiligdommen op de Tempelberg en de aansluitende bouw van een tempel. Omdat zij bang zijn dat hierdoor de derde wereldoorlog zal ontbranden.

Overigens zal in de eindtijd alleen de Antichrist in staat zijn om de woede en de verontwaardiging van de moslims te stillen of te negeren. Want op het tempelplein in Jeruzalem staan immers belangrijke moslimheiligdommen als de El Aksa-moskee en de Rotskoepel als grootste obstakels voor een vredesoplossing in het Midden-Oosten.

Geliefde broeders en zusters, wees biddend waakzaam en gereed voor Jezus' Wederkomst. Houd nauwlettend alle politieke ontwikkelingen in de gaten. Matt. 25:13 – *“Zo waakt dan; want gij weet den dag niet, noch de ure, in dewelke de Zoon des mensen komen zal.”* Moge onze lieve Heiland U deze week rijkelijk zegenen. Amen.